

kivlov som en lov fra enevældens tid, og andre har kaldt arkivloven for en lukningslov, bl.a. fordi meget af det materiale, Rigsarkivet opbevarer for ministerier og styrelser, er hemmeligstemplet i 60, 80 og i 100 år. Så der er stadig lang vej, før hver sten er vendt i denne vigtige historiske periode.«

Praksis viser, at adgangen til de historiske kilder er meget besværlig, og ligeså viser praksis, at det tilsyneladende mest er anonyme embedsmænd, der af rene forsigtighedshensyn fastsætter de forlængede beskyttelsesfrister. Problemerne har været så groteske, at selv når ansvarlige ministre, f.eks. tidligere udenrigsminister Uffe Ellemann-Jensen, i Folketinget har lovet dette hemmelighedskræmmeri begrænset, så har embedsmændene tilsyneladende helt uanfægtet fortsat hidtidig praksis med at nægte adgang til arkiverne.

Som modstykke kan nævnes USA, der har en meget mere liberal holdning til dette spørgsmål, 25 år for det meste materiale, og adskillige danske forskere har i USA's arkiver fundet væsentlige dokumenter om Danmarks udenrigspolitik, mens de relevante danske myndigheder ikke har villet give adgang til kopier af de selv samme dokumenter herhjemme. Det virker ikke rimeligt og slet ikke nutidigt.

Det andet hovedproblem, som jeg ser det, er spørgsmålet om, at fremtidige arkiveringer alene bør findes på IT. Naturligvis skal fremtidige arkiveringer tilpasses IT-udviklingen, men IT-udviklingen går så hurtigt, at ingen i dag kan garantere, at fremtidig IT-teknologi også gør nutidige edb-arkivalier læselige til den tid, f.eks. om 100 år, hvor de formelt skal være tilgængelige. Her tænker jeg især på, om magnetiske eller andre påvirkninger eller udskiftninger af systemer osv. kan forårsage, at oplysninger går tabt, så vi dermed bliver historieløse i en periode.

Således nævnte en person med en længere uddannelse til mig for nylig, at reelt havde den uddannelsesinstitution, hvor han tog sin eksamen, ikke længere i sit system bevis for hans eksamen, idet uddannelsesinstitutionen havde skiftet system, og under denne udskiftning var alle data vedrørende den periodes studerende forsvundet ud af systemet.

Hertil kommer, at vi netop under orkanen i slutningen af 1999 så, hvor sårbar vi faktisk er, hvor sårbar vores elforsyning er, og uden en stabil sådan har vi ingen glæde af en nok så avanceret IT-teknologi.

Altså Kristeligt Folkeparti er skeptisk over for det her lovforslag, men vi vil naturligvis fortsat deltage konstruktivt i udvalgsarbejdet og drøftelserne om forslaget, men bred skepsis.

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen): Jeg vil gerne sige tak for den nogenlunde velvillige modtagelse af lovforslaget.

Hr. Kim Andersen undrer sig over, at Kulturministeriet og regeringen har vovet at fremsætte det her lovforslag, på trods af at Justitsministeriet og justitsministerens lovforslag nu ikke er vedtaget. Hertil vil jeg bare sige, at jeg synes, at det er hensigtsmæssigt, at de to lovgivninger følger hinanden, og at man i Kulturudvalget har mulighed for at følge det arbejde, man er i gang med i Retsudvalget osv. eller omvendt.

Hr. Kim Andersen er også forundret over, at Kulturministeriet ikke har været bedre til at lytte til de høringssvar, der er afgivet, og da jeg selvfølgelig har læst de meldinger, der var i forbindelse med sidste fremlæggelse af lovforslaget igennem, så undrer det mig lidt, at hr. Kim Andersen kommer med den indstilling til det her lovforslag, fordi sidste gang, vi behandlede lovforslaget, havde hr. Kim Andersen rent faktisk ikke nogen indvendinger mod de høringssvar, der var afgivet.

Så jeg er ikke helt klar over, hvad det er for indvendinger i høringssvarene, som hr. Kim Andersen refererer til, men er nødvendigvis indstillet på, at vi i forbindelse med udvalgsarbejdet kan indarbejde nogle af de indvendinger, der har været, hvis der vel at mærke er et flertal i Kulturudvalget, der mener, at det er nødvendigt.

Og til spørgsmålet om betaling, altså den mulighed, vi i på et tidspunkt får i Kulturministeriet for at tage betaling for arkivering af papirarkivalier, er det klart, at det ikke bare er noget, vi gør.

Der står i bemærkningerne, at Forskningsministeriet skal høres. Det står der også i den redegørelse om det digitale Danmark, som forskningsministeren fremlagde for ikke særlig lang tid siden. I den står der, at man selvfølgelig er interesseret i fra regeringens side at gå over til en digital form så hurtigt som overhovedet muligt, men på den anden side er man selvfølgelig også nødt til at tage højde for, at der vil være offentlige myndigheder, som ikke kan følge med, og for hvem det vil være svært uden videre at gå over til den elektroniske behandling.